

V záplavě folkových desek na mě vykoukly i tři (vlastně čtyři) jiné, a tak se jim budu v tomto článku věnovat. Začnu těmi relativně nejstaršími, které jsem v době jejich vzniku nějak opomněl. Skupina **Cop** natočila už v roce 2015 CD s písněmi Greenhornů. Řekl jsem si: pěkná pocta klasikům a víc jsem to neřešil. Až po čase jsem se k CD vrátil a konstatoval, že Copáci dali písničkářům nejen novější kabát, ale svým přístupem i, spisovně řečeno, „šmrnc“ a přitom je z desky dál cítit úcta k vzorům. Jakkoliv to jsou svou podstatou cover verze, vůbec se tak netváří. Copáci si skladby podrobili ku svému obrazu a ten, jak známo, nemá příliš chyb. Pokud CD máte, vraťte se k němu, pokud ne, snad ho ještě někde seženete. {desky 1378 }

A po čase jsem vytáhl i vánoční CD Copu z roku 2017 s pěti písněmi převzatými a textovanými, až na jednu výjimku, Míšou Leichtem. Trošku mě mátl, že přehrávač sděluje anglické názvy, přičemž písně mají názvy české, ale poslouchá se to pěkně. Vánoční deska bez vánočních písní a přesto s vánoční atmosférou. {desky 1718}

Nu, a nyní dvě novinky. Tu první jsem dokonce spolukřtil s Mirkem Černým U vodárny – natočili ji

Brzdaři

a dali jí název

Dva chlapci

. A chlapci skutečně písněmi nešetřili, na CD se jich vešlo celkem devatenáct. Převažuje klasický bluegrass, tak jak jej s jistotou a bravurou Brzdaři již pár let hrají, ale najdeme na CD i jiné zajímavé kousky: klasika

Wait a Minute

nebo

Vlak 97

, ve valčíkovém tempu

Andělský valčík

nebo s nadsázkou a v bluegrassovém tempu pojatá

Tragická romance

či

Amelie Earhart

. Nechybí ani nezbytná skladba a capella:

Břímě vkládám v ruce tvé

. Ale Brzdaři tentokrát svou desku postavili na textech – příbězích a také to poměrně obsáhle v bookletu vysvětlují a komentují. Stojí za to tedy poslouchat spíše pozorně v klidu domova, na koncertě, protože v autě asi některé příběhy zaniknou. {desky 1704}

Třetí CD natočil

Nový Rownák

a dal mu název

Cesty po hvězdách

. Přináší zajímavou směs country (titulní skladba), folku (

Jak, Italské břehy

), jižanského rocku (

Strážnej anděl

Nové i staré

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 26. prosinec 2021 22:58

), blues (

Účet blues

) a muziky inspirované lidovou klasikou (

Nejlepší zpráva

), z převážné většiny z dílny Viktora Půčka, část hudby obstaral Pavol Mazúr. Zajímavý je i

Western v nás

s hostujícím Rostou Fišerem. Občas ve folkově laděných písních spadne řemen (

K zemi padá list

), přeci jen je kapela doma spíše v country. A to v country kultivované, mírně moderní, ale stále vycházející z tradičních kořenů. Nečekejte žádné převratné postupy posunující country dál (to se děje jen v USA), ale poctivou muziku, která potěší při poslechu i tanci. Ale ani jako kulisa vás nebude dráždit – prostě univerzální deska. {desky 1705}